

پاپ فرانسیس

موعظه نماز صبح جمعه ۶ نوامبر

کلیسای خانه قدیسه مارتا

خدمت کردن نه به خدمت گرفتن،

بعضی از کشیشان و اسقفان وابسته به پول هستند، به جای خدمت نمودن، از کلیسا استفاده می-کنند، بوسیله آن تجارت میکنند و بی خیال هستند و زندگی خود را در راحتی سپری کرده از صداقت دور می شوند. عالیجناب پاپ فرانسیس، همگان را آگاه نمود تا از این وسوسه « زندگی دوگانه» دوری کنند.

در ادامه موعظه عالیجناب پاپ فرمودند: « مراسم امروز ما را بر دو چهره متمرکز می نمایم، یک خادم و مباشر که هر دو برای یک خدمت خوانده میشوند». در ادامه روایت رساله پولس به رومیان ۱۵: ۱۴- (۲۱)، تصویر پولس رسول به چشم می خورد؛ غیرت او برای بشارت انجیل. چنین مینویسد: « شما را یادآوری کنم به سبب آن فیضی که خدا به من بخشیده است... کدام فیض؟ تا خادم مسیح باشم و به آن عمل نمایم» یعنی خدمت نماید. پولس رسول این « دعوت را جدی گرفته و خود را برای خدمت دیگران فدا نمود و هیچ وقت از این امر باز نایستاد « همیشه به مکانهای مختلف رفت، حتی رم که در آنجا توسط هم قطاران خویش مورد خیانت قرار گرفت. در عاقبت محکوم گردید.

اما « این قدرت و جسارت پولس از کجا می رسد؟» او خود ابراز می دارد « من بر این افتخار می کنم» و « به چه کسی فخر می نمود؟ در عیسی مسیح فخر می نمود». این را می توان در رساله به رومیان آشکارا خواند « پس به عیسی مسیح در کارهای خدا فخر دارم، زیرا جرأت نمی کنم که سخنی بگویم جز در آن اموری که

مسیح به واسطه من به عمل آورد، برای اطاعت امتها در قول و فعل به قوت آیات و معجزات و به قوت روح خدا».

پاپ اعظم در ادامه فرمودند: با این رفتار پولس مقدس « به همه جا رفت، او بر این خدمت افتخار می نمود، از اینکه انتخاب گردیده، از اینکه قدرت روح القدس را دارد، به همه نقاط دنیا رود. اما « چیزی بود که برای او شادی بسزایی داشت». چنین در این رابطه می گوید: « آرزویم همواره این بوده است - آرزوی او چه بود؟ - در جایی بشارت دهم که مسیح شناخته نشده، تا بر بنیادی که دیگر نهاده بنا نگذاشته باشم»، بنابراین پولس جایی می رفت که، مسیح شناخته نشده بود و بشارت داده نشده بود، خادمی بود که خدمت می نمود، اداره می کرد، پایه گذاری می کرد یعنی، عیسی مسیح را همواره در مکانهای دیگر بشارت می داد، همیشه بیرون می رفت، همیشه به دور دستها، هیچ وقت در یک مکان نمی ماند تا به دنبال منافع خود باشد، یا شهرت و مقام دریافت کند یا اینکه به او خدمت کنند. پولوس فرستاده خدا بود، خادم برای خدمت نمودن، نه اینکه به او خدمت کنند.

پاپ فرانسیس از اینکه در طول نماز قداس صبح از ملاقات با کشیشانی که به او ادای احترام مینمودند، و وقتی می شنید که آمده بودند تا با هم کیشان خود بعد از ۴۰ سال فعالیت در قبایل آمازون، ملاقات نمایند؛ بسیار تحت تأثیر قرار گرفت یا شادی حاصل از شهادت یک راهبه که از ۳۰ سال در بیمارستانی در آفریقا خدمت می نماید و یا ۴۰ سال در بیمارستان بخش معلولین همواره با لبخند خدمت میکند. و ادامه دادند: این است خدمت، این است شادی کلیسا رفتن فراتر از خواسته ها، و فدا کردن زندگی برای این هدف. این همان خدمتی است که پولس از آن سخن می راند.

در ادامه همچنان به متن انجیل لوقا فصل ۱۶، ۱ تا ۸ که از مباحث نادرست حکایت می کند، اشاره نمود؛ « خداوند به ما نشان می دهد که چگونه شخص دیگری به جای خدمت به دیگران، آنها را به خدمت می گیرد. در انجیل خواندیم آن خدمتکار چه کار کرد، همچنان با هویت واقعی خویش چه ترفندی به کار گرفت تا در سمت خود باقی بماند. در کلیسا نیز اشخاصی وجود دارند، به جای خدمت به دیگران، فکر کردن به دیگران و فروتن ساختن خویش، همواره برای حفظ منافع خویش کلیسا را به خدمت میگیرند و از آن سوءاستفاده میکنند. برده گان پول و خیال پردازان. چه بسیارند کشیشان و اسقفان که اینگونه هستند! بیان آن باعث تأسف است.

انگیزه ی اصلی انجیل، و دعوت عیسی مسیح، همانطور که پاپ اعظم یادآور گردید، « خدمت کردن و در خدمت دیگران بودن است نه توقف در یک مکان. دورتر باید رفت: « من به درجه ای رسیده ام، حاکمی هستم بدون صداقت، مانند فریسیان که عیسی از آنان سخن می‌راند که در میدان ها راه می‌روند تا خود را به همه نشان دهند. و اینان هستند آن دو چهره « دو چهره مسیحی، دو چهره از کشیشان، و دو چهره از راهبه ها. دو تصویر.

عیسی در پولس رسول، به ما نشان می‌دهد، کلیسای نمونه چگونه باید باشد، هیچ وقت توقف نمی‌کند، همیشه به جلو پیش می‌رود و به ما راه درست را نشان می‌دهد. بر عکس، وقتی کلیسا در خود بسته است، گرمی در آن نیست، یا بعضی مواقع در تجارت است، نمی‌توان به آن کلیسای خادم و خدمت گذار گفت بلکه، کلیسایی که دیگران به آن خدمت می‌کنند.

در پایان عالیجناب پاپ فرانسیس، از خداوند خواست، تا به ما نیز شفقت خود را « همانگونه که به پولس عطا فرمود، عطا کند؛ همان قدرت و فخر را که بتواند همیشه پیش رود، حتی از راحتی خویش بگذرد، و ما را از وسوسه ها، وسوسه هایی که زندگی دو گانه را بوجود می‌آورند، برهاند. « یعنی، خود را به عنوان خادم نشان دهم در حالی که، دیگران در خدمت من باشند».

ترجمه و تنظیم : کشیش هرمز اصلانی